

Komentar Evandjelja: Sloboda

Evandjelje za 13. nedjelju kroz godinu, ciklus C, i komentar.

Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu. I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i uđoše u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto. No, ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?" No, on se okrenu i prekori ih. I odoše u drugo selo. Dok su išli putem reče mu netko: "Za tobom ću kamo god ti pošao." Reče

mu Isus: "Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio." Drugomu nekom reče: "Pođi za mnom!" A on će mu: "Dopusti mi da prije odem i pokopam oca." Reče mu: "Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje." I neki drugi reče: "Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima." Reče mu Isus: "Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje." (Lk 9,51-62)

Približava se vrhunac Isusova života. "Dani su mu se približili da bude primljen gore" doslovni je prijevod grčkog izvornika. Na hebrejskom se putovanje u Jeruzalem (a to je bila Isusova namjera za Pashu) naziva "uspon do Jeruzalema". No ta fraza

ima i drugo značenje: vrijeme da ga se "primi" aludira na njegovo slavno Uzašašće, vrhunac njegova zemaljskog života. Jer nakon patnji njegove Muke i njegova slavnog Uskrsnuća, doći će trenutak da se uzdigne na nebo i zauvijek vječno vlada uz Očevu desnicu. Isus zna što ga čeka u Jeruzalemu, ali je posve slobodno krenuo „sa svom odlučnošću“ suočiti se s misijom koju je došao izvršiti: otkupljenje ljudskog roda. Put do slave ide preko Križa.

Sloboda je sposobnost da se izabere dobro, da se donesu svjesne odluke koje pokreće ljubav. Kršćanska sloboda nije proizvoljnost. Nije stvar u tome da hirovito bирамо ono što nas u određenom trenutku najviše privlači ili ono što se čini najprivlačnijim, već ono što vodi istinskom ispunjenju svake osobe – to predstavlja našu pustolovinu ljubavi koju je Bog planirao za svakog od nas. Kao što je monsinjor Fernando

Ocáriz naglasio: „Mi možemo izvršiti radosno – i bez oklijevanja – ono što nam je teško i ono što nam ne odgovara ako to radimo iz ljubavi, i stoga slobodno.“ [1] Isus je dosegao najvišu točku svoje slobode kada je izabrao krenuti u grad u kojem će završiti prikovan za Križ. Isto tako, kada je mnoštvo povikalo na Kalvariji: "Ako si Sin Božji, siđi s križa" (Mt 27, 40), donio je slobodnu odluku da ostane na vješalima kako bi do kraja ispunio Očevu milosrdnu volju.

Luka pripovijeda tri zgone koje, u kontekstu priprema za odlazak u Jeruzalem, jasno pokazuju Isusovu ljudsku i natprirodnu sposobnost privlačenja drugih jer se sasvim različiti ljudi spontano izjašnjavaju da žele poći s njim. Te osobe, također, koristeći u potpunosti svoju osobnu slobodu, velikodušno nude svoj život da slijede Isusa. Ali u ta tri slučaja Učitelj ih tjera da razmisle o važnosti

čvrstog odlučivanja tako da ne preostanu sveze koje bi mogle ograničiti njihovu potpunu predanost: ni želja da se zadrže barem neka materijalna dobra koja im se čine nužna; ni odgađanje odluke s nekim izgovorom, bez obzira na to koliko se razumna mogla činiti; ni sentimentalna privrženost voljenim osobama; ni neprestano propitivanje svog izbora kad dožive umor na putu dok se osvrću na ono što su ostavili iza sebe, a ne na čudesan krajobraz što leži pred njima. "Čak i kad jasno vidimo svoja ograničenja, možemo i trebamo gledati Boga Oca, Boga Sina i Boga Duha Svetoga i shvatiti da imamo udjela u životu samoga Boga. Nema nikakva razloga da se osvrćemo. Gospodin je uz nas. Moramo biti vjerni i odani; moramo se suočiti sa svojim obvezama pa ćemo pronaći u Isusu ljubav i poticaj koji su nam potrebni da bismo razumjeli

pogreške drugih ljudi i nadvladali svoje vlastite. "[2]

I danas je aktualna ta pouka o slobodi, potpunoj predanosti, velikodušnosti i vjernosti koju je Isus dao. U kulturološkom kontekstu u kojem je teško naći odanost i vjernost i gdje kroz usta izlaze riječi kao da predanost istini nije bitna svjedočenja muškaraca i žena koji su kritizirani, odbačeni, progonjeni i koji čak trpe mučeništvo zbog vjernosti kršćanskom pozivu odjekuje kao krik slobode i oslobođenja. Samo oni koji se drže istine nikada ne robuju nikakvoj ljudskoj vlasti ili navezanosti. Svoju slobodu čuvaju u cijelosti kako bi mogli služiti svojoj braći i sestrama.

[1] Fernando Ocariz, *Pismo*, 9. siječnja 2018., br. 6.

[2] Sveti Josemarija, *Susret s Kristom*,
br. 160.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-
sloboda/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-sloboda/) (4.04.2025.)